

[Tom Behnke]

menhæng kunne vi ligeledes ønske os, at vidner og tilhørere enten havde hver deres indgang til retslokalet eller i det mindste blev ført ind hver for sig. Det kan være, at ministeren vil svare på det allerede i dag og eventuelt fortælle Folketinget, om det er noget, ministeren selv kan ordne, eller om det er noget, Folketinget skal involveres i.

Samtidig vil jeg godt spørge ministeren, om der i lovgivningen er nogen muligheder for at sikre vidner og andre mod passive trusler. Jeg tænker her på, at der har været flere sager, hvor rockere har holdt på deres motorcykler i politifolks indkørsel uden i øvrigt at gøre noget andet, end at de holder og kigger. En anden situation er f.eks., at en politimands kone er inde at handle, og da konen kommer ud igen, står 3-4 rockere ved bilen. De gør ikke noget, de flytter sig også, men det er en ubehagelighed, og man føler sig naturligvis ganske utryk ved situationen. Lignende situationer kan tænkes at opstå med hensyn til vidner eller i forbindelse med, at de står uden for retsbygninger. De foretager sig ikke noget, men de står og er en passiv trussel over for folk. Hvad kan man gøre i den slags sager? Er det strafbart at gøre det? Hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at den slags trusler opstår?

Med hensyn til selve lovforslaget er der jo ikke den store grund til debat om indholdet og principperne om mulighed for anonyme vidner i disse sager. I Morgenavisen Jyllands-Posten og flere andre dagblade kunne man den 26. september 1991 læse, at hele 81 pct. af befolkningen går ind for, at loven ændres, så det bliver muligt at indkalde anonyme vidner i retssager. I samme avis den 28. november 1991 kan man læse, at Socialdemokratiet vil overveje at sige ja til begrænset brug af anonyme vidner i bl.a. rockersager, og videre står der, at der er flertal for forslaget, og at flertallet foruden regeringspartierne består af Socialdemokratiet, CD, Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti og Fremskridtspartiet.

I Jyllands-Posten den 14. november 1991 kan man læse, at Rigsadvokaten ønsker bedre muligheder for at bekæmpe bandekriminaliteten og herunder mulighed for, at vidner i særlige situationer kan afhøres anonymt.

Samme dag kan man i samme avis læse, at rockerbanderne med brutal vold sikrer sig imod, at deres egne medlemmer eller håndlan-

gere, der deltager i deres handel med amfetamin og hash, sladrer til politiet.

Der er altså stor opbakning bag forslaget såvel i befolkningen som i Folketinget, hvis man da skal tro på de udtalelser, der er kommet til aviserne, og det ikke blot er en avisand, hvor man lige skal ud til befolkningen og vise, hvor god man er, og når så der skal stemmes på knapperne herinde, gør man noget helt andet. Vi kan også se avisernes næsten daglige billeder af folk med knuste ansigter og skamferede kroppe. Der er et stærkt behov for, at vidner tør stille sig til rådighed, så vi kan få stoppet den meningsløse vold bl.a. ad den vej.

Men det er ikke nok med dette lovforslag, som flere andre har været inde på. Det er ikke nok til at dæmme op for den alvorlige udvikling, der er inden for den brutale og meningsløse vold. Det er derfor Fremskridtspartiets håb, og det skal være mit afsluttende ord indtil videre, at ministeren vil arbejde seriøst videre med at udvikle lovgivningen på dette område, så vi helt til bunds kan få gjort noget ved problemerne.

Sonja Albrink (CD):

Allerførst skal justitsministeren have tak for det lovforslag, som vi i dag behandler; det er i CD's ånd, og vi støtter det fuldt ud. Vidner har efter vores opfattelse krav på beskyttelse, og i CD har vi længe følt, at det var stødende for retsbevidstheden, når man gang på gang i den offentlige debat er stødt på oplysninger om, hvordan kriminelle har kunnet te sig over for vidner.

Siden et flertal herinde i Folketinget vedtog forbudet mod anonyme vidner i 1986, har man kunnet konstatere, at flere og flere vidner har bedt sig fritaget for vidnepligten, og begrundelsen har næsten altid haft fællesnævneren: frygt for repræsalier. Den tilstand finder vi i CD er uholdbar og nedbrydende for tilliden til vort retssystem.

I CD var vi modstandere af forbudet mod anonyme vidner og beklagede det både i 1986 og sidenhen. Vi kunne forudse, hvor det ville føre os hen, og vi er godt på vej i dag. Jeg ved godt, at tilhængerne af forbudet er meget bekymrede og fremhæver tiltaltes retssikkerhed. I CD mener vi sandelig også, at det er retsplejens fornemste mål at undgå justitsmord og fejl af enhver art, men vi har stor tiltro til det danske retsplejesystem.